

функціонального стану даного органу в нормі. Типичним для клінічески здорових ягнят абorigineнної казахської тонкорунної овці являється нормокінетический варіант ЕГГ-ми, характеризується зубами з амплітудою 2,8-2,9 мВ і частотою 2,5-2,6 в хвилину. Колебання біоелектрических потенціалів шлунка співпадають по ритму і інтенсивності з скороченням їх мускулатури.

Заключення. Дані, отримані при визначенні СОЭ у овець казахської тонкорунної породи при нахилі положення капілярів по куті 50°, можуть бути використані при лабораторному дослідженні крові в науково-виробничих лабораторіях, навчальних закладах і в виробничій практиці при постановці діагнозу на різні хвороби овець. Результати наших досліджень повинні враховуватися при вивченні патогенезу, клініческої картини, фізіологіческі обґрунтованої терапії гострої і хроніческої бронхопневмонії тварин.

УДК 616.99:595.421

*Пилипшин А.М., здобувач ОС «Магістр» 2-го року навчання спеціальності
«Ветеринарна медицина»*

Науковий керівник – Левицька В.А., кандидат вет. наук, асистент
Подільський ДАТУ, Кам'янець-Подільський, Україна

ЕПІЗООТОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ТА ЛІКУВАННЯ ЗА БАБЕЗІОЗУ СОБАК

Бабезіоз є одним з найбільш клінічно значущих захворювань, що передаються кліщами, зустрічається по всьому світу і швидко поширюється завдяки розширенню ареалів існування кліщів і підвищенню мобільності тварин. Сьогодні розрізняють більше ста близьких видів найпростіших на підставі їх специфічності до хазяїна. Представники роду *Babesia* паразитують в еритроцитах специфічного їм виду тварин, викликаючи прогресуючу анемію і різні клінічні синдроми, пов'язані з інвазією. Незважаючи на те, що бабезіоз тварин в цілому досить добре вивчений, розроблена діагностика, терапія та профілактика цієї інвазії, залишається ще багато не досліджених проблем, що стосуються бабезіоза собак.

Метою нашої роботи було встановити епізоотичну ситуацію щодо бабезіозу собак в Хмельницькому регіоні, порівняти методи діагностики та запропонувати високоефективні препарати для лікування захворювання. Діагноз на бабезіоз встановлювали комплексно з урахуванням епізоотологічних даних, клінічних ознак та результатів лабораторних досліджень. Під час виконання роботи було обстежено 65 собак з клінічними проявами бабезіозу. Діагноз підтвердився у 47 тварин. У 80% собак спостерігалось пригнічення, відмова від корму, підвищення температури до 40,5 0С. Слизові оболонки були бліді. Колір сечі був темно-жовтий.

В результаті проведених досліджень встановлено, що бабезіоз собак в Хмельницькій області має широке розповсюдження і з кожним роком кількість захворювань зростає. Хворіють всі собаки незалежно від породи, віку та статі. Захворювання найчастіше реєструється у весняний сезон з настанням тепла,

другий пік реєстрували на початку осені. Проаналізувавши методи діагностики за бабезіозу встановлено, що фарбування мазків крові комерційним набором Лейкодиф-200 є ефективним при постановці діагнозу на бабезіоз. Ступінь паразитемії був різним і коливався від 2 до 18%.

Лікувальна ефективність препаратів «Азидин-вет» та «Імкар-120» склала 100%. За розрахунками економічної ефективності лікування препаратом «Азидин-вет» є вигіднішим. Проте доцільніше використовувати для лікування бабезіозу «Імкар-120», оскільки він є менш токсичним для організму тварини.

Для захисту тварин від нападу кліщів, а також для профілактики бабезіозу рекомендовано використовувати інсекто-акарицидні препарати протягом усього періоду активності кліщів.

УДК 616.99:595.421

Проскура Ю. Ф., здобувач ОС «Магістр» 2-го року навчання спеціальності «Ветеринарна медицина»

Науковий керівник – Левицька В. А., кандидат вет. наук, асистент
Подільський ДАТУ, м. Кам'янець-Подільський, Україна

ЕПІЗООТОЛОГІЧНИЙ МОНІТОРИНГ ТА ОСОБЛИВОСТІ ДІАГНОСТИКИ ДЕМОДЕКОЗУ СОБАК

Демодекозна інвазія собак в Україні має тенденцію до поширення, цьому сприяє збільшення чисельності м'ясоїдних тварин у містах. Проте незважаючи на широке поширення демодекозу, багато питань етіології та патогенезу залишаються недостатньо вивченими, що ускладнює розробку заходів боротьби і профілактики цього захворювання. Ряд важливих питань з цієї проблеми вимагають поглибленого дослідження, це стосується сприйнятливості собак до збудника демодекозу в залежності від віку, статі і породи, популяційних меж епізоотичного процесу, сезонності, механізму передачі інвазії та клінічного перебігу. Питанням терапії собак хворих на демодекоз, присвячені роботи вчених багатьох країн світу. Проте, не зважаючи на велику кількість протипаразитарних препаратів, які пропонує світова і вітчизняна ветеринарна наука, вони не завжди знаходять належне застосування і використання, оскільки лікування собак, інвазованих демодексами, тривале, часто неефективне і коштовне.

Метою роботи було проведення епізоотологічного моніторингу при демодекозі собак в умовах міста Тернопіль, вивчення та удосконалення методів діагностики та розробка ефективного методу лікування хворих тварин. Діагностику демодекозу собак проводили комплексно на підставі епізоотологічних даних, клінічних ознак хвороби та за результатами лабораторних досліджень.

Залежно від породних особливостей собак, на першому місці по захворюваності демодекозом були собаки службових порід, значно рідше інвазію реєстрували у собак декоративних та мисливських порід і у безпородних тварин. В інвазованих собак найчастіше реєстрували локальну форму перебігу демодекозу (86%), генералізовану форму виявляли лише в поодиноких випадках (14%). Луската форма демодекозу собак була найпоширенішою.